

[Justitsministeren]

læggelse i sit EDB-register, men sådanne eksempler vil kunne forekomme i fremtiden, hvis registreringen helt opgives.

Jeg skal erkende, at jeg mener, der er et hensyn at tage også til politiet. Det kan være både ubehageligt og farligt, f.eks. i forbindelse med en anholdelse, at politiet ikke, som tilfældet er nu, er forberedt på den situation, der kan opstå.

Det er på baggrund af sådanne hensyn, at justitsministeriets medlemmer af udvalget har fundet, at oplysninger om tvangsendlæggelse bør opbevares af politiet i hvert fald i en vis kortere periode, før de bliver slettet. Der er foreslået en periode på 3 år. Samtidig er der stillet forslag om, at registreringen indskrænkes til de tvangsendlæggelser, som er begrundet med egentlig farlighed, og at registreringen i øvrigt udskilles fra kriminalregisteret og overføres til et særligt nyt register, hvor de registrerede vil få fuld indsigt i, hvad der findes af oplysninger, om dem.

Efter en samlet vurdering må jeg finde, at den mellemløsning, som mindretalsudtalelsen er udtryk for, på den ene side fjerner en meget væsentlig del af grundlaget for den kritik, der har været rejst, og på den anden side tager meget vigtige hensyn til afværgelse af fare på forskellige områder. Derfor synes jeg nok, at det er den bedste af de løsninger, der er nævnt i betænkningen.

Lad mig så sige, at vi jo har drøftet denne sag adskillige gange på grundlag af forslag, der er fremsat af venstresocialisterne. Vi har ved disse lejligheder været enige om, at vi skulle have en afgørelse, og flertallet her i tinget har ment, at denne afgørelse måtte komme, når udvalget vedrørende sindssyges forhold havde haft lejlighed til at behandle sagen. Jeg vil nu om lidt lytte til, hvad ordførerne siger om sagen. Det er jo et spørgsmål, der skal klares administrativt. Jeg vil ikke alene tage hensyn til de synspunkter, der fremsættes af ordførerne; jeg er selvfølgelig også villig til, hvis man ønsker det, forinden vi tager stilling til sagen her i folketingssalen, at drøfte sagen i udvalget.

Beslutningsforslagets anden del vedrører indenrigsministerens ressource. Jeg kan om denne del af forslaget efter aftale med indenrigsministeren sige, at regeringen ikke kan støtte forslaget om at sikre automatisk egenindsigt i det fælleskommunale psykiatriske

centralregister og i eventuelle andre særregistre over sindslidende.

Efter de gældende regler om egenindsigt i det fælleskommunale psykiatriske centralregister og i andre patientregistre skal begæring herom fremsættes over for patientens egen læge, der herefter på patientens vegne indhenter oplysninger fra registeret og videregiver dem til patienten. En ubetinget direkte egenaccess vil efter vor opfattelse være en tvivlsom fordel for de registrerede. Det skal herved bemærkes, at det ikke er hensigten, at de registreredes adgang til registeroplysningerne skal beskæres, fordi de skal meddeles gennem egen læge. Hensigten er, at de kortfattede og meget tekniske registeroplysninger skal suppleres med en samtidig uddybende forklaring fra lægens side, så de enten ikke misforstås eller ikke virker unødigt foruroligende ved at stå alene.

Det var mine udtalelser vedrørende forslag nr. B 50.

Så har jeg nogle få bemærkninger vedrørende beslutningsforslag nr. B 55. Det er en genfremsættelse af de dele af et tidligere forslag, som ikke blev vedtaget her i folketinget.

De 2 første punkter i forslaget vedrører indenrigsministerens område, og også her skal jeg efter aftale sige, at jeg kan henvise til de bemærkninger, indenrigsministeren fremkom med under den førstebehandling, der fandt sted den 9. november 1983, af det tidligere, identiske beslutningsforslag. Som indenrigsministeren fremhævede ved denne lejlighed, er det vor opfattelse, at en nærmere behandling af de pågældende punkter må afvente betænkningen fra det udvalg, som er nedsat for at revidere loven om sindssyge personers hospitalsophold.

Det samme vil jeg sige vedrørende beslutningsforslagets punkt 3, der vedrører mit eget område. Jeg henviser til, at disse punkter er omfattet af kommissoriet for det nævnte udvalg. Udvalget har jo bl.a. til opgave at beskæftige sig med hele den fremtidige klageordning. Jeg finder det derfor ikke rigtigt på nuværende stadium at gå ind i nogen større diskussion om disse problemer. Ingen kan formentlig være uenig i forslagsstillernes intentioner, men det er stadig vor opfattelse, at vi bør afvente arbejdet i det nævnte udvalg.

Jimmy Stahr (S):